

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobkyně: **S. S.**
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
odbor azylové a migrační politiky
poštovní schránka 21/OAM, Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. července 2019, č.j. OAM-549/ZA-ZA11-P16-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou namítala žalobkyně nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný její žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítl podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) jako zjevně nedůvodnou.

I. Obsah žalobních bodů

2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný svým rozhodnutím porušil ust. § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále ust. § 12, § 14, § 14a a § 23c zákona o azylu.

3. Měla za to, že v jejím případě existují důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12 až § 14a zákona o azylu, přičemž tyto důvody sdělila správnímu orgánu svou věrohodnou výpovědí.
4. Vyslovila nesouhlas se závěrem správního orgánu, že jí v zemi původu nehrozí pronásledování, resp. vážná újma dle shora uvedených ust. § 12 a § 14a zákona o azylu, a měla za to, že správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav věci, čímž konsekventně zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností a nezákonností. Z nedostatečně a nesprávně zjištěného stavu věci pak vyvodil nesprávné závěry o neexistenci azylově relevantního nebezpečí v zemi původu. Zároveň se správní orgán dle jejího názoru odchýlil od ustálené judikatury správních soudů týkající se přiměřené pravděpodobnosti pronásledování a vážného nebezpečí vzniku újmy.
5. Žalobkyně, jak dále uvedla, v průběhu správního řízení jasně a konzistentně formulovala své obavy z návratu do vlasti. V pohovoru k podané žádosti uvedla, že ve vlasti nebyla schopna hradit životní náklady pro sebe a svého syna. K zajištění živobytí vyvinula veškeré možné úsilí, měla tři zaměstnání, pracovala i ve dnech, kdy měla mít volno, přesto se jí nepodařilo vydělat dostatek peněz na pokrytí základních životních nákladů. Byla proto názoru, že z těchto důvodů jí má být poskytnuta mezinárodní ochrana, a v souvislosti s těmito důvody se obává zejména vzniku vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. b) a d) zákona o azylu. Měla za to, že ač jsou její potíže ve vlasti spíše ekonomického charakteru, svým charakterem dosahují intenzity mučení a jiného nelidského či ponižujícího zacházení a nutnost vycestování zpět do země původu by znamenala rozpor s jejím právem na soukromý a rodinný život, tedy rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

II. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že obecně formulované žalobní námitky neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí.
7. Dále uvedl, že z průběhu správního řízení jasně vyplynulo, že důvodem odchodu žalobkyně z vlasti a podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly jen ekonomické důvody. Žalobkyně sama sdělila, že ze své vlasti odešla a o azyl požádala proto, že i přes tři zaměstnání nemohla sebe a syna dostatečně finančně zabezpečit. V České republice si chce najít zaměstnání a vybudovat zázemí, aby sobě i synovi zajistila lepší budoucnost. Sama dále uvedla, že v Kazachstánu je špatná ekonomická situace, která způsobuje nedostatek dobře placených míst. V případě návratu se obává stejných potíží. Na podporu svých tvrzení nepředložila žádné důkazy. Žalovaný proto shrnul, že důvodem odchodu žalobkyně z její vlasti tak byly pouze ekonomické důvody. Na podporu svých tvrzení odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, sp. zn. 2 Azs 40/2003.
8. Žalovaný dále uvedl, že při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z výpovědi žalobkyně a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu. Jelikož žalobkyně v průběhu správního řízení uváděla pouze ekonomické důvody, byla její žádost po právu zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Na straně žalobkyně nebyla v průběhu správního řízení prokázána existence důvodů pro udělení azylu dle ust. § 12 zákona o azylu, či doplňkové ochrany dle ust. § 14a uvedené právní úpravy a ani

žalobkyně existenci těchto důvodů v řízení před správním orgánem netvrdila. Z tohoto pohledu jsou vznesené toliko obecné žalobní námitky nedůvodné.

III. Přezkoumání věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) bez nařízení jednání, když účastníci řízení vyslovili s tímto postupem souhlas (ust. § 51 odst. 1 uvedené právní úpravy). Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak usoudil následovně.
10. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 14. 6. 2019 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice a následně k datu 19. 6. 2019 poskytla údaje k této žádosti. Uvedla, že vyznává islám a nikdy nebyla členkou žádné politické strany nebo organizace, je svobodná, má syna (A. S., narozený dne ...). Dále uvedla, že jí bylo uděleno české turistické vízum v roce 2019, ve státech Evropské unie nikdy předtím nepobývala. O udělení mezinárodní ochrany nikdy předtím nežádala. Prohlásila, že je zdravá a neužívá žádné léky. K důvodům své žádosti uvedla, že v její vlasti je velice špatná ekonomická situace, je tam málo práce a ta je navíc nedostatečně placená. Vykonávala tam tři zaměstnání, a přesto nebyla schopna zajistit pro sebe a svého syna životní náklady. V České republice by si chtěla najít práci a vybudovat zázemí.
11. Dále krajský soud zjistil, že dne 3. 7. 2019 byl s žalobkyní proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V něm uvedla, že do České republiky přicestovala proto, že v Kazachstánu není možné žít. Chce, aby její syn vyrůstal ve spravedlivé a klidné zemi. Dále konkretizovala svoje pracovní podmínky ve vlasti. Uvedla, že si vybrala Českou republiku jako cílový stát i kvůli počasí, protože je tady tepleji a dále proto, že český jazyk je jí blízký a mohla by se ho naučit. Dále uvedla, že na cestu si postupně našetřila peníze. S vycestováním ze země původu, vydáním pasu a pořízením víza neměla problémy. Žádné potíže ve své vlasti neměla ani s policií ani se státními orgány. K dotazu správního orgánu, čeho se obává v případě návratu do vlasti, uvedla, že se ničeho nebojí, chce pouze synovi zajistit lepší budoucnost.
12. Z průběhu správního řízení dále krajský soud zjistil, že žalovaný při posouzení žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z její výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu, které přesně specifikoval na str. 3 napadeného rozhodnutí. Je rovněž zřejmé, že žalobkyně byla v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámena s podklady rozhodnutí. Ke sdělením informacím se blíže nevyjádřila a nenavrhla žádné další podklady pro rozhodování.
13. Postup žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí hodnotil krajský soud na základě jednotlivých ustanovení zákona o azylu. Vycházel přitom z výpovědi žalobkyně, která svůj odchod z vlasti odůvodnila špatnou ekonomickou situací, která jí neumožňovala zajistit přiměřené finanční zázemí pro ni samotnou i pro jejího syna. Z její výpovědi v žádném případě nevyplývalo, že by ve své zemi měla jakékoliv problémy se státními orgány či policií, nebyly tudíž zjištěny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být v případě návratu do vlasti vystavena pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 zákona o azylu, tedy pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod nebo pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité

sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názoru. Žalobkyně rovněž neuvedla v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, která by mohla svědčit o hrozbě vážné újmy podle ust. § 14a uvedené právní úpravy. Nelze rovněž z ničeho nelze dovodit, že by její vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky České republiky. Nicméně sama výslovně uvedla, že hlavní pohnutkou k opuštění vlasti byly ekonomické důvody a zajištění lepšího života pro ni a pro jejího syna.

14. Z průběhu správního řízení je zřejmé, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany posoudil žalovaný dle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Podle ust. § 16 odst. 1 a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
15. Krajský soud ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že z výpovědi žalobkyně jednoznačně vyplývají pouze ekonomické důvody její žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tento závěr navíc umocňují i jednotlivé reakce žalobkyně na dotazy žalovaného, z nichž vyplývá, že žalobkyně nebyla v zemi původu vystavena žádnému negativnímu jednání ze strany státních orgánů či policie. Lze tedy nepochybně konstatovat, že podmínky ust. § 12 a § 14a zákona o azylu nebyly v jejím případě naplněny. Žalovanému tedy nezbylo, než na daný případ aplikovat pouze shora vzpomínané ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, když žádost vykazovala znaky zjevné nedůvodnosti. Postup žalovaného lze označit za zákonný. Lze rovněž uvést, že se žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí řádně se všemi důvody svého postupu ve smyslu ust. § 16 zákona o azylu vypořádal, jeho právní závěry jsou zákonné a přezkoumatelné. Krajský soud přisvědčil jeho názoru, že žalobkyní uváděné důvody, které ji vedly k opuštění vlasti, nelze podřadit v žádném případě pod zákonné důvody pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 shora vzpomínané právní úpravy, tedy pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Lze současně souhlasit s názorem, že žalobkyně rovněž neuvedla v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, neboť žalobkyni nebyl ve vlasti uložen trest smrti ani jí vykonání tohoto trestu nehrozí, nehrozí jí rovněž nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, ani žádná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jejího původu. Nelze rovněž dovodit, že by vycestování žalobkyně do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky České republiky.
16. Z uvedených důvodů musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.
17. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí proto nevzniklo. Žalovaný náklady řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. března 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně